

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ការយល់ដឹងអំពីការកែទម្រង់ ដំណើរការបង្រៀន និងរៀន នៅកម្ពុជា

រៀបចំដោយ៖ អង្គការសកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅកម្ពុជា
ថ្ងៃទី ០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២១

មាតិកា

1. បញ្ហាសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងការវិវត្តគរុកោសល្យនៅកម្ពុជា
2. ការយល់ដឹងពីការអប់រំនៅសតវត្សរ៍ទី ២១
3. របៀបនៃការគិតអំពី គោលវិធីអប់រំ វិធីសាស្ត្រអប់រំ និងល្បិចអប់រំ
4. ការប្រើវិធីសាស្ត្របែបសំយោគ (Hybridized Teaching) ក្នុងការបង្រៀន និងការរៀន
5. សេចក្តីសន្និដ្ឋានសំខាន់ៗមួយចំនួនដើម្បីស្វែងយល់

១. បញ្ហាសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងការវិវត្តគរុកោសល្យ នៅកម្ពុជា

- ▶ ការវិវត្តជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគរុកោសល្យនៅកម្ពុជាត្រូវបានកំណត់លក្ខណៈថាជាការស្វែងរកគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវ (orthodoxy) និងការស្វែងយល់អំពីរូបមន្តគរុកោសល្យ...
- ▶ ការស្វែងរកគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវ បានជួបផលវិបាកមិនល្អមួយចំនួន៖
 - ▶ អ្នកអប់រំចំណាយពេលវេលាដ៏ច្រើនដើម្បីជជែកវែកញែកអំពីនិយមន័យ និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់នៃបញ្ញត្តិ យោងទៅតាមរូបមន្តតឹងរ៉ឹង ដែលមានទំនាក់ទំនងតិចតួច ទៅនឹងបញ្ហាដែលគ្រូក្នុងថ្នាក់កំពុងប្រឈម...
 - ▶ ការអនុវត្តការអប់រំមានលក្ខណៈធ្វើតាមរូបមន្ត និងវាយវ៉ាប់កម្រិតខ្ពស់
 - ▶ គ្រូគិតតែអំពី តើបច្ចេកទេស "អ្វីខ្លះ" ដែលពួកគេគួរប្រើក្នុងការបង្រៀនជាជាង "ហេតុអ្វី" ពួកគេកំពុងប្រើវា

ការបង្រៀនបែបរ៉ាយរ៉ាប់ និងឆ្លុះបញ្ចាំង

- ▶ ការអនុវត្តការអប់រំនៅប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានកំណត់ជាយូរមកហើយ ថាមានភាពតានតឹងរវាងការបង្រៀនរ៉ាយរ៉ាប់ និងការបង្រៀនបែបឆ្លុះបញ្ចាំង
 - ▶ ការបង្រៀនបែបរ៉ាយរ៉ាប់ លើកកម្ពស់វិធីរៀន ទៅតាមជំហាននៃការបង្រៀន ដែលមានការរៀបចំស្រាប់សម្រាប់គ្រូ និងដែលមានវិសាលភាពគម្លាតតិចតួច។
 - ▶ ការបង្រៀនឆ្លុះបញ្ចាំង លើកកម្ពស់វិធីរៀនមួយ ដែលគ្រូមានសេរីភាពច្រើន ក្នុងការផ្សំបច្ចេកទេសពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនជាច្រើនឱ្យសមស្របនឹងបរិបទនៃថ្នាក់រៀនរបស់គាត់។
- ▶ ជាការពិចារណាសំរាប់ វិធីសាស្ត្រនីមួយៗ ពិតជាមានគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិផ្ទាល់ខ្លួន។ ជម្រើសនៃវិធីសាស្ត្រអាស្រ័យលើរបៀបដែលប្រព័ន្ធអប់រំកំណត់អាទិភាពរបស់វា។

គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិ នៃការបង្រៀនបែបវាយវ៉ាប់ និងឆ្លុះបញ្ចាំង

	គុណសម្បត្តិ	គុណវិបត្តិ
<p>ការបង្រៀនបែបវាយវ៉ាប់</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ល្អសម្រាប់បង្រៀនមូលដ្ឋានគ្រឹះ • សមស្របសម្រាប់គ្រូដែលមានកម្រិតបណ្តុះបណ្តាលទាប • គ្រូបង្រៀនមិនចាំបាច់គិតច្រើនពីការបង្រៀនរបស់ពួកគេទេ • ងាយស្រួលសម្រាប់ការងារអធិការកិច្ចតាមដានអនុលោមភាព។ 	<ul style="list-style-type: none"> • មិនមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការបង្រៀនបំណិនគិតកម្រិតខ្ពស់ទេ • មិនសមស្របសម្រាប់គ្រូដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ • គ្រូបង្រៀនមានសេរីភាពតិចតួចក្នុងការសម្របការបង្រៀនរបស់ពួកគេទៅនឹងបរិបទជាក់លាក់ • គ្រូបង្រៀនមានវិសាលភាពតិចតួចសម្រាប់ការរីកចម្រើនវិជ្ជាជីវៈ
<p>ការបង្រៀនបែបឆ្លុះបញ្ចាំង</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ល្អសម្រាប់បង្រៀន ទាំងបំណិនគិតកម្រិតទាប និងខ្ពស់ • សមស្របសម្រាប់គ្រូដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ • ផ្តល់នូវវិសាលភាពបន្ថែមទៀត សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូ 	<ul style="list-style-type: none"> • គ្រូដែលមានកម្រិតសមត្ថភាពទាបមានការលំបាកច្រើន • មានការលំបាកច្រើនក្នុងការអនុវត្ត និងតាមដាន • ការឆ្លុះបញ្ចាំងត្រូវការពេលវេលាដើម្បីអនុវត្ត

ជម្រើសរបស់ប្រទេសកម្ពុជា...

- ▶ អ្នកអប់រំខ្លះបានអះអាងថាវិធីសាស្ត្របែបវាយរ៉ាប់មានសារប្រយោជន៍សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាកាលពី ២០ ឆ្នាំមុននៅពេលដែលគ្រួសារច្រើនមិនមានសមត្ថភាព
- ▶ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ...ឥឡូវនេះដល់ពេលដែលប្រទេសកម្ពុជាត្រូវឈានទៅមុខ ហើយចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរពីវិធីសាស្ត្របែបវាយរ៉ាប់ទៅជាការបង្រៀនបែបឆ្លុះបញ្ចាំង
- ▶ នេះគឺជាមធ្យោបាយតែមួយគត់ដែលគ្រូនឹងកាន់តែមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ។

shutterstock.com • 751497352

២. ការយល់ដឹងពីការអប់រំនៅសតវត្សរ៍ទី ២១

- ▶ ចលនាឆ្ពោះទៅរកវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗ ដូចជា IBL និង PBL ត្រូវបានជំរុញយ៉ាងខ្លាំងដោយការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចក្នុងសតវត្សរ៍ទី ២១
- ▶ បទបង្ហាញដែលបានគ្រោងទុក ព្យាយាមបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងសេដ្ឋកិច្ចនៅសតវត្សរ៍ទី ២១ និងការផ្លាស់ប្តូរលើការអប់រំ។
- ▶ ការយល់ដឹងអំពីការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះ នឹងជួយអ្នកអប់រំឱ្យយល់ពីមូលហេតុដ៏សំខាន់នៃការអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីៗ និងការរៀបចំសាលារៀនឡើងវិញ
- ▶ បទបង្ហាញនេះផ្តល់នូវមូលដ្ឋានល្អសម្រាប់ការពិភាក្សានៅពេលក្រោយ។

ហេតុផលសំខាន់មួយទៀតដែលយើងត្រូវការវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មី គឺទាក់ទងនឹងតម្រូវការនៃការសិក្សាសតវត្សរ៍ទី ២១ ...

- ▶ ផ្នែកនេះសង្ខេបពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងការអប់រំនៅសតវត្សរ៍ទី ២០ និងទី ២១ និងរបៀបដែលយើងត្រូវការផ្លាស់ប្តូរសម្រាប់សតវត្សរ៍ថ្មី
- ▶ នេះសំដៅទៅលើការផ្លាស់ប្តូរពីស្ថានភាពដែលមានភាពនឹងច្រឡំ ទៅជារបៀបមួយដែលមានភាពឌីណាមិក និងតម្រូវការប្រព័ន្ធអប់រំមួយដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការផ្លាស់ប្តូរនេះ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងគរុកោសល្យបង្រៀន។

កន្លែងធ្វើការរបៀបចាស់ និងបន្ទប់រៀនរបៀបចាស់ - ដែលមានសភាពដូចគ្នា

កន្លែងធ្វើការសតវត្សរ៍ទី ២០

ថ្នាក់រៀនសតវត្សរ៍ទី ២០

តើសង្គមប្រែប្រួលយ៉ាងដូចម្តេច ?

- ▶ ចំណេះដឹងលែងមានស្ថិរភាពដូចនៅសតវត្សរ៍ទី ២០ ទៀតឡើយ
 - ▶ ការបង្រៀនដែលប្រើតែសៀវភៅសិក្សាគោលគឺហួសសម័យ
- ▶ ម៉ាស៊ីនកំពុងធ្វើការជំនួសមនុស្ស
- ▶ ការងារកំពុងបាត់បង់
- ▶ ការងារថ្មីកំពុងកើតឡើង
- ▶ យើងត្រូវការបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សឱ្យធ្វើអ្វីដែលម៉ាស៊ីនមិនអាចធ្វើបាន

ការផ្លាស់ប្តូរពីការសិក្សាបែបសតវត្សទី ២០ ទៅសតវត្សទី ២១...

កត្តាវាស់វែង	ការអប់រំបែបសតវត្សទី២០	ការអប់រំបែបសតវត្សទី២១
<ul style="list-style-type: none"> • បញ្ញត្តិនៃការរៀន 	<ul style="list-style-type: none"> • ការផ្ទេរព័ត៌មាន • ការរៀនបែបអកម្ម • ការរៀនបែបទន្ទេញ 	<ul style="list-style-type: none"> • សិស្សរៀនដោយខ្លួនឯង • ការរៀនបែបសកម្ម • ការរៀនបែបបញ្ញត្តិ
<ul style="list-style-type: none"> • កម្មវិធីសិក្សា 	<ul style="list-style-type: none"> • រៀបជាស្តង់ដារ • ប្រើតែសៀវភៅសិក្សាគោល 	<ul style="list-style-type: none"> • លក្ខណៈបុគ្គល • រៀបចំបែបបញ្ញត្តិ • បែបស្រាវជ្រាវ • មិនប្រើតែសៀវភៅសិក្សាគោលមួយមុខនោះទេ
<ul style="list-style-type: none"> • ការវាយតម្លៃ 	<ul style="list-style-type: none"> • ធ្វើតែតេស្តវាយតម្លៃ 	<ul style="list-style-type: none"> • ផ្តោតលើការបង្កើតកម្រងស្នាដៃ
<ul style="list-style-type: none"> • របៀបរៀបចំថ្នាក់រៀន 	<ul style="list-style-type: none"> • រៀបជាស្តង់ដារ • របៀបរៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹមមិនប្រែប្រួល (ឧ. ជួរត្រង់) 	<ul style="list-style-type: none"> • របៀបរៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹមប្រែប្រួល ឬ បត់បែន • របៀបរៀបចំដែលបម្រើដល់ការងារក្រុម
<ul style="list-style-type: none"> • របៀបរៀបចំសាលារៀន 	<ul style="list-style-type: none"> • ឋានានុក្រម 	<ul style="list-style-type: none"> • របៀបរៀបចំដែលជំរុញការបង្កើតជាបណ្តាញ និងការទំនាក់ទំនង
<ul style="list-style-type: none"> • ទស្សនវិជ្ជាអប់រំ 	<ul style="list-style-type: none"> • អនុលោមភាព • ភាពដូចគ្នា • ឯកសណ្ឋានភាព 	<ul style="list-style-type: none"> • ការរៀនបែបឌីណាមិក • ការរៀនតាមរបៀបប្លែកៗគ្នា • ការរៀនដែលជំរុញការបង្កើតថ្មី
<ul style="list-style-type: none"> • ស្ថាបត្យកម្មសាលារៀន 	<ul style="list-style-type: none"> • ឯកសណ្ឋានភាព • រៀបជាស្តង់ដារ 	<ul style="list-style-type: none"> • បែបឌីណាមិក • មិនមានស្តង់ដារ

៣. របៀបនៃការគិតអំពី គោលវិធីអប់រំ វិធីសាស្ត្រអប់រំ និងល្បិច អប់រំ

- ▶ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ អ្នកអប់រំនៅកម្ពុជាក៏បានព្យាយាមធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងធ្វើឱ្យមានលក្ខណៈស្តង់ដារលើវិធីប្រើពាក្យ និងបញ្ញត្តិខុសៗគ្នា។
- ▶ ការពិភាក្សាពីភាពខុសគ្នារវាងគោលវិធី វិធីសាស្ត្រ និងល្បិច ត្រូវបានធ្វើឡើង។
- ▶ ជាថ្មីម្តងទៀត ការពិភាក្សាបែបនេះ គឺជាដំណើរស្វែងរកមួយទៀតនូវគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវ (orthodoxy) ដែលជាគ្រោះថ្នាក់ដូចដែលយើងបានពិភាក្សារួចហើយ។
- ▶ គ្រោះថ្នាក់នោះគឺថាការពិភាក្សាបែបនេះ ត្រូវការពេលវេលាច្រើន ហើយជារឿយៗ មានភាពពាក់ព័ន្ធតិចតួច ចំពោះបញ្ហាជាក់ស្តែងដែលគ្រូប្រឈមមុខនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ...

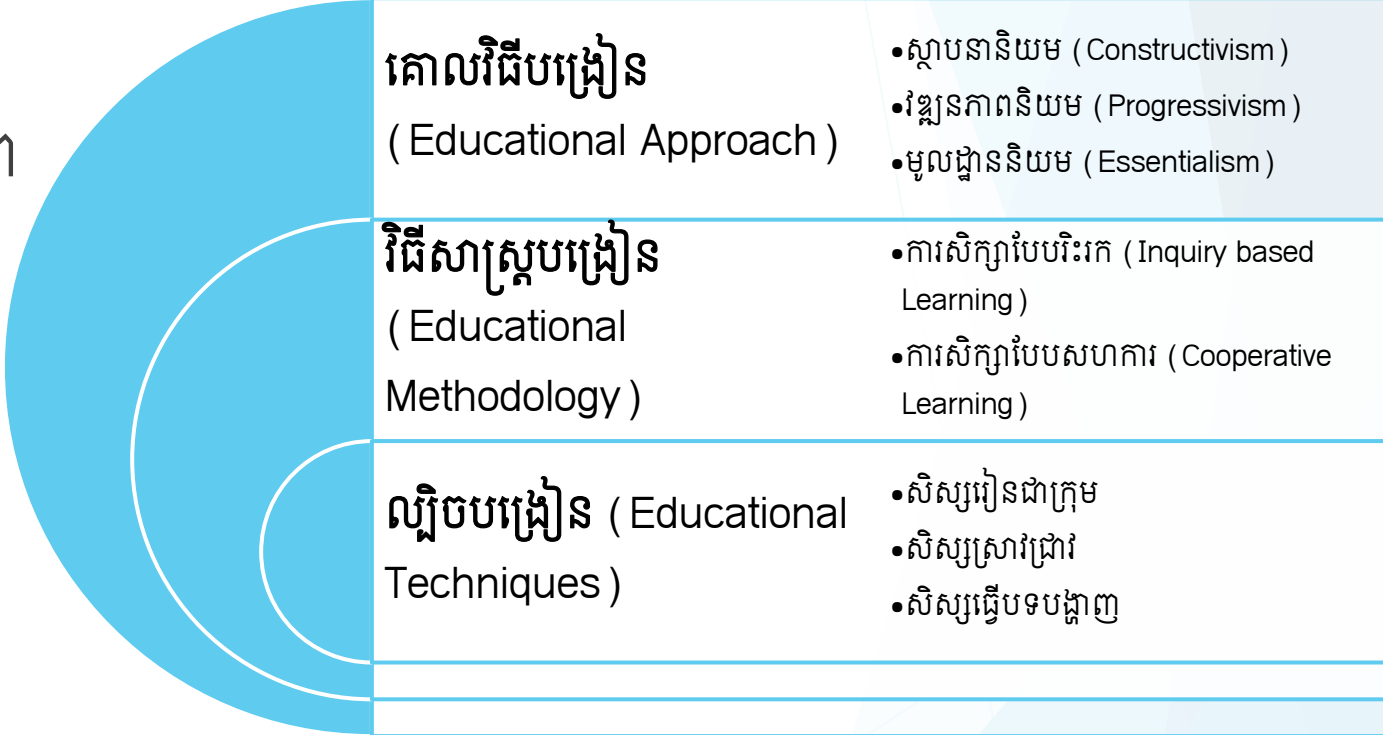
ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ... វាជាការពិតណាស់ដែលយើងត្រូវឱ្យ និយមន័យពាក្យរួមមួយ ដែលអាចមានប្រយោជន៍...

- ▶ ឧទាហរណ៍, ...
- ▶ ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ គោលវិធី
ត្រូវបានគេមើលឃើញជាទូទៅ
ថាមានឋានានុក្រមស្ថិតនៅ
កំពូលគេនៃប្រព័ន្ធអប់រំ ខណៈ
ដែល វិធីសាស្ត្រ និង ល្បិច
ស្ថិតនៅខាងក្រោមជាបន្ត
បន្ទាប់ ...

នេះគឺជាវិធីដែលយើងអាចកំណត់ជាប្រព័ន្ធហានានុក្រុមដើម្បីរៀបចំឱ្យបានល្អ ប្រសើរនូវពាក្យដែលបានប្រើញឹកញាប់...

- ▶ នៅក្នុងក្របខណ្ឌដែលបានបង្ហាញនៅខាងស្តាំ យើងកំណត់ គោលវិធី ថាជាទស្សនវិជ្ជានៃការបង្រៀននិងរៀន (ឧ. ស្ថាបនានិយម វឌ្ឍនភាពនិយម។ ល។)
 - ▶ គោលវិធីបែបទស្សនវិជ្ជា មានគោលការណ៍ជាលក្ខណៈអរូបី ដែលផ្តល់ជាមគ្គុទ្ទេសន៍សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិធីសាស្ត្របង្រៀន...
- ▶ នៅក្នុងគោលវិធី មានវិធីសាស្ត្រច្រើនបែប (ឧ. IBL, PBL ។ ល។)
- ▶ ហើយនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រមួយ អាចមានល្បិចច្រើនបែបផងដែរ...

គោលវិធី (ឬ ទស្សនវិជ្ជា)	គំរូវិធីសាស្ត្រ	ល្អិតទាក់ទងនឹងវិធីសាស្ត្រ
<p>ស្ថាបនានិយម៖</p> <p>ស្ថាបនានិយម គឺជា “គោលវិធីសិក្សាដែលធ្វើឱ្យសិស្សស្ថាបនា ឬបង្កើតចំណេះដឹងផ្ទាល់ខ្លួន ហើយចំណេះដឹងពិត ត្រូវបានកំណត់ផ្អែកលើបទពិសោធន៍របស់សិស្ស”</p>	<p>វិធីសាស្ត្របែបគម្រោង (Project Method)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ការកំណត់គម្រោង • សិស្សធ្វើការជាក្រុម • សិស្សស្រាវជ្រាវ • សិស្សធ្វើបទបង្ហាញ
	<p>វិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបរិះរក (Inquiry-based Learning Method)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • សិស្សកំណត់សំណួរដែលពួកគេចង់រកចម្លើយ • សិស្សស្រាវជ្រាវ • សិស្សធ្វើបទបង្ហាញ • សិស្សធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង លើដំណើរការដែលល្អនិងមិនល្អ
	<p>វិធីសាស្ត្រសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា (Problem-based Learning Method)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ជំហានទី ១៖ រៀនយល់ និងកំណត់បញ្ហា • ជំហានទី ២៖ សិស្សនិយាយពីអ្វីដែលពួកគេបានដឹង... • ជំហានទី ៣៖ សិស្សកំណត់និយមន័យបញ្ហា ... • ជំហានទី ៤៖ សិស្សស្រាវជ្រាវចំណេះដឹង ... • ជំហានទី ៥៖ ស៊ើបអង្កេតរកដំណោះស្រាយ ... • ជំហានទី ៦៖ បង្ហាញ និងគាំទ្រដំណោះស្រាយដែលបានរកឃើញ ... • ជំហានទី ៧៖ សិស្សត្រួតពិនិត្យលទ្ធផលការងារពួកគេឡើងវិញ។

នេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃការប្រើក្របខណ្ឌការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម...

ប៉ុន្តែយើងគួរចងចាំថា ការចាត់ជាប្រភេទទាំងអស់នេះ មិនមែនយើងអាចកាត់ផ្តាច់ចេញពីគ្នាទាំងស្រុង ដូចដែលយើងចង់បាននោះទេ...

- ▶ ដោយហេតុនេះហើយ ទើបពាក្យ យុទ្ធសាស្ត្រ (Strategies) ត្រូវបានយកមកប្រើ...
- ▶ គ្រូម្នាក់កម្រប្រើគោលវិធីមួយ ឬ វិធីសាស្ត្រតែមួយគ្រប់ពេលនោះទេ។
- ▶ ជារឿយៗ គ្រូត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងបញ្ចូលគ្នានូវធាតុផ្សំនៃគោលវិធី និងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា អាស្រ័យលើបរិបទ។
- ▶ គ្រូតែងតែធ្វើសកម្មភាពជាក់លាក់ដើម្បីផ្សំ និងកែប្រែគោលវិធី វិធីសាស្ត្រ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមជាក់លាក់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ
- ▶ នៅពេលគ្រូចេះធ្វើបែបនេះ គឺពួកគេកំពុងបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ។

ករណីលើកលែង!

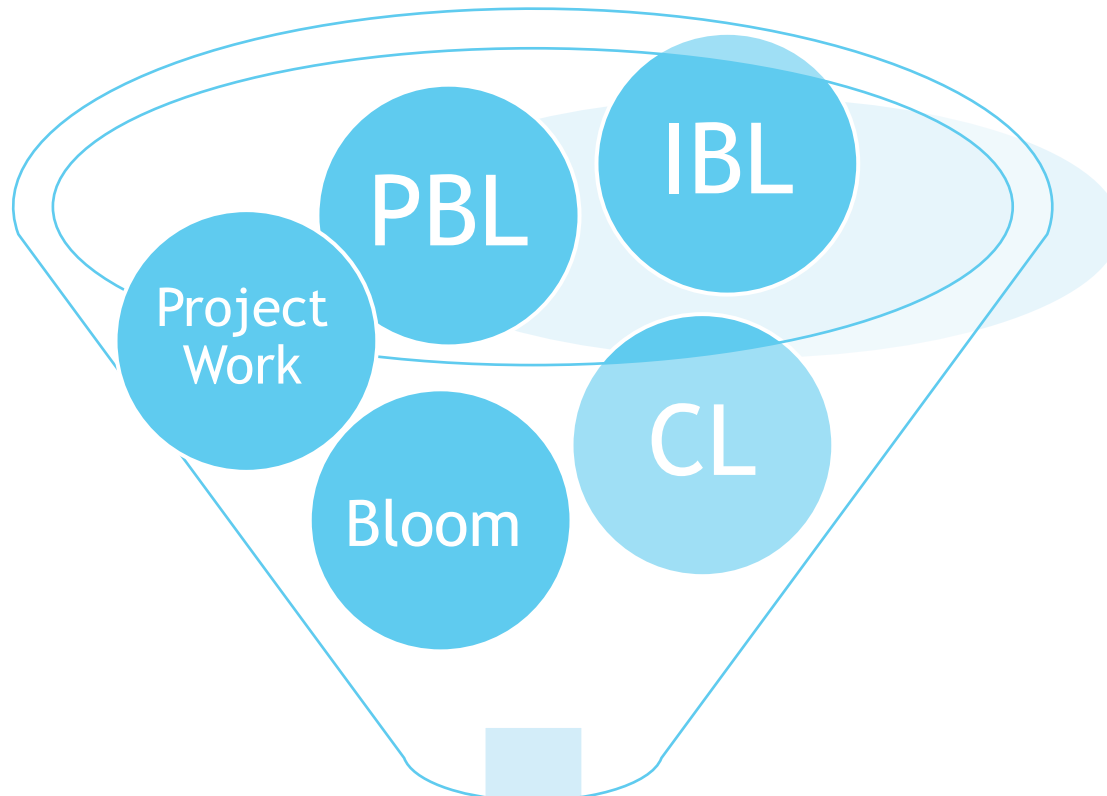
- ▶ សិក្ខាកាម គួរចងចាំថាក្រុមខណ្ឌដែលបានបង្ហាញខាងលើ គ្រាន់តែជាឧបករណ៍បញ្ញត្តិមួយ ដើម្បីគិតអំពីពាក្យ និងគំនិតផ្សេងៗគ្នា...
- ▶ វាមិនគួរត្រូវបានប្រើជាឧបករណ៍តឹងរ៉ឹង ដើម្បីស្វែងរកគោលលទ្ធិត្រឹមត្រូវបែបមនោគមន៍វិជ្ជា (ideological orthodoxy) ឡើយ...
- ▶ វាតែងតែមានករណីលើកលែង នៅពេលដែលក្រុមខណ្ឌនេះមិនអាចដំណើរការបាន...

៤. ការប្រើវិធីសាស្ត្របែបសំយោគ (Hybridized teaching) ក្នុងការបង្រៀននិងការរៀន

- ▶ ការអប់រំបែបថ្មី ស្នើឱ្យប្រើវិធីសាស្ត្របែបសំយោគជាគរុកោសល្យដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យគ្រូចេះពិចារណាលើ “ បរិបទអប់រំ ” និង “ គោលបំណង ” ដែលត្រូវបង្រៀននៅពេលដែលកំណត់ពីរបៀបដែលពួកគេបង្រៀន។
- ▶ នៅពេលដែលគ្រូបង្រៀនពិចារណាលើគោលបំណងអប់រំរបស់ពួកគេនិងកំណត់បរិបទអប់រំដោយយកចិត្តទុកដាក់ មានន័យថាគ្រូបង្រៀនចេះសំយោគល្អិតពីវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។
- ▶ ការចេះប្រើល្អិតភាគច្រើនទាំងនេះមកបញ្ចូលគ្នា (សំយោគ ឬកូនកាត់) គេហៅថាការរៀនតាមគោលវិធី ស្ថាបនានិយម ដែលជួយបន្ថយការប្រកួតប្រជែងរវាងវិធីសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗ...

ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម បញ្ចូលវិធីសាស្ត្របង្រៀន បែបរិះរក (IBL)
អាស្រ័យលើបញ្ហា (PBL) បែបសហការ (CL) និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនជាច្រើន
ទៀត...

ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម

ការចាប់យកការសិក្សាបែប
ស្ថាបនានិយម មកអនុវត្ត
ជួយដោះស្រាយនូវភាព
ប្រកួតប្រជែងគ្នារវាងវិធីសា
ស្ត្រទាំងអស់នេះ ពីព្រោះវិធី
សាស្ត្រទាំងនេះ សុទ្ធតែខ្លី
គោលការណ៍ ពីការសិក្សា
បែបស្ថាបនានិយម...

ឧទាហរណ៍ពីរបៀបដំណើរការវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបសំយោគ (កូនកាត់)...

ឧទាហរណ៍អំពីបរិបទអប់រំ	ល្បិចពាក់ព័ន្ធនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀន	ការអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបសំយោគ ឬ កូនកាត់ (យុទ្ធសាស្ត្រ)
<p>ថ្នាក់រៀននៅតាមទីជនបទមួយមានសិស្សច្រើនដែលមានសិស្សជិត ៥០ នាក់។ សិស្សទាំងនេះមិនដែលធ្លាប់រៀនសូត្រដែលដឹកនាំដោយខ្លួនឯងពីមុនទេ ហើយជំនាញស្រាវជ្រាវក៏មានកម្រិត។ គោលបំណងនៃការសិក្សាមានដូចខាងក្រោម៖</p> <ul style="list-style-type: none"> • សិស្សអាចកំណត់បញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងបរិស្ថាននៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ • សិស្សអាចស្នើដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាដែលពួកគេបានរកឃើញតាមរយៈការស្រាវជ្រាវនិងការពិភាក្សា។ 	<p>ការសិក្សាបែបសហការ</p> <ul style="list-style-type: none"> • រៀបចំសិស្សជាក្រុមចម្រុះសមត្ថភាពពី៤ទៅ៦ក្រុម • បែងចែកតួនាទីចូលរួមធ្វើការងារ • គ្រូបង្រៀនដើរត្រួតពិនិត្យការងារក្រុម • ក្រុមសិស្សធ្វើរបាយការណ៍ ឬបទបង្ហាញ <p>ការសិក្សាបែបវិវេក</p> <ul style="list-style-type: none"> • សិស្សកំណត់សំណួរដែលពួកគេចង់រកចម្លើយ • សិស្សស្រាវជ្រាវ • សិស្សធ្វើបទបង្ហាញ • សិស្សឆ្លុះបញ្ចាំងលើដំណើរការដែលមានដំណើរការល្អ /មិនល្អ <p>ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា</p> <ul style="list-style-type: none"> • ជំហានទី ១៖ ស្វែងយល់ និងកំណត់បញ្ហា • ជំហានទី ២៖ សិស្សនិយាយពីអ្វីដែលពួកគេបានដឹង... • ជំហានទី ៣៖ សិស្សកំណត់និយមន័យបញ្ហា ... • ជំហានទី ៤៖ សិស្សស្រាវជ្រាវចំណេះដឹង ... • ជំហានទី ៥៖ ស៊ើបអង្កេតរកដំណោះស្រាយ ... • ជំហានទី ៦៖ បង្ហាញ និងគាំទ្រដំណោះស្រាយដែលបានរកឃើញ ... • ជំហានទី ៧៖ សិស្សត្រួតពិនិត្យលទ្ធផលការងារពួកគេឡើងវិញ។ 	<ul style="list-style-type: none"> • គ្រូផ្តល់នូវបញ្ជីបញ្ហាដែលអាចកើតមានក្នុងបរិស្ថាន (ឧទាហរណ៍ការទុកដាក់សំរាម ការកែច្នៃ ការបំពុលខ្យល់ ការបំផ្ទុលទឹក) សម្រាប់សិស្សជ្រើសរើសនិងពិចារណាថាតើនេះជាបញ្ហាពិតនៅក្នុងបរិស្ថានរបស់ពួកគេដែរឬទេ។ បច្ចេកទេសនេះនៅតែផ្តល់ឱ្យសិស្សគ្រប់គ្រងលើបញ្ហាកំណត់បញ្ហា ប៉ុន្តែត្រូវទទួលស្គាល់ថាសិស្សមិនទាន់សុំនឹងការរៀនសូត្រដែលដឹកនាំដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ • គ្រូបង្រៀនរៀបចំក្រុមចំនួន ៥ ក្រុមដែលមួយក្រុមៗមានសិស្សចំនួន ១០ នាក់ ប៉ុន្តែបង្កើនការពិនិត្យតាមដានជួយដើម្បីធានាថាសិស្សទាំងអស់បានចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងកិច្ចការនេះ។ • គ្រូប្រគល់កិច្ចការជាក់លាក់ឱ្យក្រុមនីមួយៗ (ឧ. បញ្ជាក់អ្វីដែលគេដឹងកំណត់បញ្ហា ប្រមូលឯកសារស្រាវជ្រាវ។ ល។) • សិស្សម្នាក់ឬច្រើននាក់ជួយសរសេរលទ្ធផលរកឃើញនិងដំណោះស្រាយ។ • សិស្សម្នាក់ឬច្រើនឡើងបង្ហាញពីលទ្ធផលរកឃើញ / ដំណោះស្រាយ.

៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋានសំខាន់ៗមួយចំនួនដើម្បីស្វែងយល់..

- ▶ នៅពេលសិក្ខាសាលានេះបញ្ចប់ អ្នកសម្របសម្រួលសង្ឃឹមថាអ្នកចូលរួមនឹងអាចមើលឃើញនូវរូបភាពកាន់តែធំ នៃរបៀបគរុកោសល្យដែលបានវិវត្តនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ...
- ▶ នេះរួមបញ្ចូល ការយល់ដឹងបន្ថែមអំពីចំណុចដូចខាងក្រោម៖
 - ▶ ជៀសវាងការគិតតឹងរឹងពេក ចំពោះលំនាំអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងៗដូចជា IBL និង PBL
 - ▶ បង្កើតទម្លាប់ក្នុងការសួរថា “ហេតុអ្វី” ព្រោះ យើងធ្វើអ្វីៗតាមមធ្យោបាយជាក់លាក់មួយ មិនមែនគ្រាន់តែសួរថា “អ្វី” ទៅ ដែលយើងត្រូវតែធ្វើនោះទេ” ...
 - ▶ បង្ហាញសារទៅកាន់អ្នកអប់រំដទៃទៀត អំពីរបៀបដែលការអប់រំនៅកម្ពុជាត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរដើម្បីជួយឱ្យកម្ពុជាមានដំណើរការអប់រំល្អក្នុងសតវត្សរ៍ថ្មីនេះ។
 - ▶ អភិវឌ្ឍសមត្ថភាពក្នុងការបញ្ចូលវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នា (វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបសំយោគ) ជាច្រើន ដើម្បីបំពេញតាមបរិបទជាក់លាក់ ខណៈពេលដែលរក្សាបាននូវភាពត្រឹមត្រូវនៃគោលការណ៍ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម។

